

CARMINA EX LIBRO: SOMNIUM OMNIUM

Georgio Seferis s.

1) Amoenitas locorum Athenis

Supra cacuminibus cupressorum
nigrarum in luce solis lucentium
undae argenteae nubium
velis albis navigantes

Effulgentes undae
mox evanescentes
ut luces et umbrae

Undae ut modesti liberi
matrem defunctam deplorantes

Admiratione cupressi stupescentes
oculis nunc nigris
crepusculo timorem inicientes
et stellam vespertinam terrentes illam
supra cacuminibus splendentem.

(Athenis, m. aprilis 1938)

2) Duo flores

Atrum mare et devia navis
asportantes nautam frustra vocantem
frustra acclamantem
piam longinquam matrem

Atrum mare et navis devia
Morti donum mox dono
donare desiderantes:
duos flores purpureos
nautae oculos caeruleos!

3) Amicus cicada

In misera maestitia
silentium triste
O ubi est illum carmen citharistae
amicci mei in pinu cicadae?

4) Tres cantiunculae de asino amico meo

Asellus vetus in umbra cupressi
solus susurrantem pinum audit.

Asellus in sole
fatigatus aetatis mole
memorans tantorum annorum
mirans herbam floridam
sine dentibus nunc desiderat
cicadam etiam ei cantum canere
O viator

num possis hoc credere?

●
Asellus vacuus ver sentit
in ossibus et in corde
at amata eius
tantum semel visa
in pago possessio divitis
inimici eius domini.

●
Hic oblitus asinus vetus
sicut in aristis floridus papaver
in sole spectat ille pauper
soporatus ab omnibus separatus.

At Mors veniet placida
porrigens ut quondam in aestate calida
noctem stellis plenam
cum manu sua humida.

Et ille pauper carpet viam
illam herbis roscidis plenam . . .

5) Abyssi carminum

Tam splendentes caesaries tantarum arborum
tam nitentes in sole aspectantes
trementes ventum venturum ex sinu montium
ex gremio invisibilium fontium
sonorum
plenorum verborum Mortis
iter carpentis.

O
tu viator
cor suum disce dicere
die labente :

Si omnia fluunt sicut undae fluminum
pulchritudinem ama secretam
quam cum luce canunt
abyssi nostrae carminum ...

6) Epitaphium Ursulae

Mortua

mortua

amica nostra pauper Ursula
Vidua famosa post tot mortuos liberos
misera paupertate relictia in casa
in cuius mensa semper panis durus cum aqua
in vitro splendenti pro ea et amicos
et amicas caras erat.

Mortua

mortua nostra misera Ursula
nunc profecta in parva cuillula
at memoriam eius tenet nunc
cordis nostri florida urnula...

